

УДК 342.9

DOI <https://doi.org/10.32849/2663-5313/2020.3.27>**Аліна Левчук,**

старший лейтенант поліції,

ад'юнкту відділу докторантури та ад'юнктури

Національної академії внутрішніх справ

ОБМЕЖЕННЯ ОДЕРЖАННЯ ПОДАРУНКІВ ЯК МЕХАНІЗМ ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЙНИМ ТА ПОВ'ЯЗАНИМ З КОРУПЦІЄЮ ПРАВОПОРУШЕННЯМ

Метою статті є дослідження обмеження щодо одержання подарунків як одного із видів механізмів запобігання корупційним та пов'язаним з корупцією правопорушенням. Наголошено, що розуміння сутності проблем корупції та корупційних правопорушень є ключовим як у сфері юриспруденції, так і в інших галузях науки, таких як економіка, соціологія, психологія та філософія. Зазначено, що законодавча та інституційна основи для вироблення та реалізації антикорупційної політики в Україні постійно перебувають у стані формування, є багато прогалин та колізій між відповідними законодавчими актами у сфері запобігання корупції. Для швидкого та всебічного вирішення цих питань необхідне подальше приведення вітчизняного законодавства у відповідність до міжнародних договорів України. З'ясовано, що пов'язаними із виконанням службових обов'язків є такі подарунки, які надаються як подяка за раніше вчинені службовцем дії (бездіяльність) або прийняті ним рішення на користь дарувальника чи третіх осіб або даруються в очікуванні заздалегідь не обцяного вчинення публічним службовцем дії (бездіяльності) або прийняття ним рішень на користь дарувальника або третіх осіб. Визначено, що склад адміністративного правопорушення, пов'язаного з корупцією, буде і тоді, коли уповноважена особа, яка одержала подарунок під час проведення офіційних заходів, не передає його у місячний строк органу державної влади, місцевого самоврядування або іншій організації, де вона працює, в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України. Доведено, що одним із механізмів запобігання корупційним та пов'язаним з корупцією правопорушенням є обмеження щодо одержання подарунків. Цей механізм є доволі дієвим, оскільки він встановлює певні межі, за якими настає відповідальність, передбачена законодавством України. Зроблено висновок, що унормування порядку отримання подарунків та дотримання встановлених законом обмежень щодо їх отримання є одним із найважливіших запобіжних заходів у сфері попередження вчинення корупційних правопорушень та правопорушень пов'язаних з корупцією.

Ключові слова: функції держави, матеріальні цінності, склад адміністративного правопорушення, місцеве самоврядування.

Постановка проблеми. Корупція становить велику загрозу стабільності суспільства, розвитку країни, безпеці держави, добробуту людей і, звичайно ж, спричиняє зменшення довіри населення, підриває цінності суспільства та псує нормальні суспільні відносини в державі.

Вирішенню проблеми протидії корупційним правопорушенням повинно передувати роз'яснення змісту та суті цих правопорушень. З наукової точки зору це важливо тому, що розуміння сутності проблем корупції та корупційних правопорушень є ключовим як у сфері юриспруденції, так і в інших галузях науки, таких як економіка, соціологія, психологія та філософія. З'ясування сутності корупційних правопорушень дозволить нам отримати достовірні результати

нашого наукового дослідження, оскільки можливе неправильне сприйняття сутності може призвести до визначення помилкових моделей запобігання та протидії корупційним правопорушенням.

Проблема протидії корупції та корупційним правопорушенням нині існує практично в кожній державі та несе в собі загрозу як для країн, що перебувають в економічній кризі, так і, на жаль, для країн, які мають сталу розвинену економіку. Некоректність та нечіткість сформульованих та встановлених правил, надмірне регулювання одних питань та, навпаки, прогалини в праві щодо інших, колізії в законодавстві, надмірний контроль та будь-яке втручання особисто зацікавлених посадовців, яке дає їм виняткову владу, все це створює потужні можливості для

корупції та вчинення корупційних правопорушень, наприклад таких, як привласнення різних матеріальних цінностей, що належать народу.

Метою статті є дослідження обмеження щодо одержання подарунків як одного із видів механізмів запобігання корупційним та пов'язаним з корупцією правопорушенням.

Вклад основного матеріалу. Сьогодні у текстах багатьох нормативно-правових актів, у тому числі і міжнародних, можна зустріти юридичні терміни «корупція» та «корупційне правопорушення». Ще задовго до прийняття Україною Закону «Про боротьбу з корупцією» [2] цей термін вже використовувався. Як приклад, у Постанові Верховної Ради УРСР «Про невідкладні заходи по зміцненню законності і правопорядку в республіці» від 29 листопада 1990 р. № 504-ХІІ було зазначено: «Звернути увагу <...> місцевих органів влади, правоохоронних органів республіки на незадовільну організацію боротьби зі злочинністю, насамперед з її організованими формами, спекуляцією, корупцією, пияцтвом, нетрудовими доходами, розпалюванням національної ворожнечі? іншими небезпечними злочинами» [9].

Термін «корупція» також міститься і в Договорі про дружбу, співробітництво і взаємодопомогу між Україною і Республікою Грузія, підписаному 13 квітня 1993 року і ратифікованому Постановою Верховної Ради України 24 лютого 1994 року. У ст. 8 йдеться про співпрацю «у сфері боротьби зі злочинністю, в тому числі з її організованими формами, що мають міждержавний та міжрегіональний характер, тероризмом, повітряним та морським піратством, нелегальною міграцією, корупцією» [10, с. 21–25].

Розуміючи такий стан речей та актуальність проблеми, велика кількість науковців приділяє цьому непростому питанню час та проводить дослідження на цю тему. Як зазначає В. Д. Гвоздецький, «сутність корупції полягає у тому, що вона спотворює суспільні відносини, порушуючи нормальний (правильний, справедливий) порядок речей в суспільстві, в результаті чого настає «порча», «корозія» влади. Це спотворення, порушення суспільних відносин носить характер ланцюгової реакції» [14, с. 52].

Таку позицію поділяють чимало вчених. Наприклад, О. І. Кірпічников зазначає: «Корупція – це корозія влади. Як іржа роз'їдає метал, так корупція руйнує державний апарат і роз'їдає моральні устої суспільства. Рівень корупції – своєрідний термо-

метр суспільства, показник його морального стану і спроможності державного апарату вирішувати задачі не у своїх власних інтересах, а в інтересах суспільства. Подібно тому як для металу корозійна втома означає зниження межі його витримки, так і для суспільства втома від корупції означає зниження його опору» [15, с. 351].

Зміст і сутність корупції та корупційних правопорушень проявляється також у їх глобальному характері. Як ми говорили вище, це явище присутнє у всіх політичних системах та притаманне всім країнам світу. Як зазначено у Резолюції ООН «Корупція у сфері державного управління», прийнятій VIII Конгресом ООН з попередження злочинності і поведження з правопорушниками (Гавана, 27 серпня – 7 вересня 1990 р.), «проблеми корупції у державній адміністрації мають загальний характер, хоч вони особливо згубно впливають на країни з уразливою економікою, цей вплив відчувається в усьому світі» [11, с. 65].

Одним із механізмів запобігання корупційним та пов'язаним з корупцією правопорушенням є обмеження щодо одержання подарунків. Цей механізм є доволі дієвим, оскільки він встановлює певні межі, за якими настає відповідальність, передбачена законодавством України.

У ст. 23 Закону України «Про запобігання корупції» вказано, що особам, зазначеним у пунктах 1, 2 частини першої статті 3 цього Закону, забороняється безпосередньо або через інших осіб вимагати, просити, одержувати подарунки для себе чи близьких їм осіб від юридичних або фізичних осіб: 1) у зв'язку зі здійсненням такими особами діяльності, пов'язаної з виконанням функцій держави або місцевого самоврядування; 2) якщо особа, яка дарує, перебуває в підпорядкуванні такої особи [3].

Відповідно до п. 1 ст. 1 Закону України «Про запобігання корупції» подарунок – це грошові кошти або інше майно, переваги, пільги, послуги, нематеріальні активи, які надають/одержують безоплатно або за ціною, нижчою за мінімальну ринкову. Проте закон не визначає, наскільки саме нижчою за мінімальну ринкову повинна бути ціна.

Також тлумачення терміна «дарунок» міститься в ст. 718 Цивільного Кодексу України. Під дарунком розуміють рухомі речі, в тому числі гроші та цінні папери, нерухомі речі та майнові права, якими дарувальник володіє або які можуть виникнути в майбутньому [6].

Вказані у пунктах 1, 2 ч. 1 ст. 3 Закону України «Про запобігання корупції» особи можуть приймати подарунки, які відповідають

загально визнаним уявленням про гостинність, крім випадків, передбачених частиною першою цієї статті, якщо вартість таких подарунків не перевищує один прожитковий мінімум для працездатних осіб, встановлений на день прийняття подарунка, одноразово, а сукупна вартість таких подарунків, отриманих від однієї особи (групи осіб) протягом року, не перевищує двох прожиткових мінімумів, встановлених для працездатної особи на 1 січня того року, в якому прийнято подарунки.

Аналіз положень, викладених у ст. 23 Закону України «Про запобігання корупції», щодо факту отримання підпорядкованим працівником від свого керівника подарунка говорить про те, що відповідно до ст. 6 Конституції України «органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених цією Конституцією межах і відповідно до законів України», тобто можуть діяти під гаслом «Заборонено все, крім того, що прямо дозволено законом» [1]. Таким чином, отримання подарунків підлеглими від керівників будуть правовими лише у разі, якщо це буде відповідати загально визнаним уявленням про гостинність та якщо вартість таких подарунків не перевищуватиме один прожитковий мінімум для працездатних осіб, встановлений на день прийняття подарунка, одноразово, а сукупна вартість таких подарунків, отриманих від однієї особи (групи осіб) протягом року, не перевищуватиме двох прожиткових мінімумів, встановлених для працездатної особи на 1 січня того року, в якому прийнято подарунки [3].

Об'єктивна сторона правопорушення полягає в діянні у вигляді одержання у власність речей або майнових прав на порушення вимог Закону України «Про запобігання корупції». Зокрема, таке порушення матиме місце у разі одержання подарунку у зв'язку з виконанням особою функцій держави або органів місцевого самоврядування, тобто зумовлюється службовим статусом одержувача та посадою, яку він обіймає. Також для наявності правопорушення, пов'язаного з корупцією, необхідно встановити причинно-наслідковий зв'язок між діянням (одержанням подарунка) і виконанням особою, яка його вчинила, функцій держави або органів місцевого самоврядування. Якщо такий зв'язок не буде доведено або встановлено, що таке одержання мало місце не у зв'язку з виконанням особою функцій держави або органів місцевого самоврядування, за умови, що не порушені межі вартості такого подарунку відповідно до ст. 23 Закону України «Про запобігання корупції»,

то особа не притягатиметься до адміністративної відповідальності.

Для встановлення законності/незаконності одержання особою подарунка необхідно з'ясувати, чи пов'язаний запропонований подарунок із виконанням особою своїх функціональних обов'язків за посадою.

Пов'язаними із виконанням службових обов'язків є такі подарунки, які надаються як подяка за раніше вчинені службовцем дії (бездіяльність) або прийняті ним рішення на користь дарувальника або третіх осіб або даруються в очікуванні заздальгідь не обіцяного вчинення публічним службовцем дії (бездіяльності) або прийняття ним рішень на користь дарувальника або третіх осіб.

Склад адміністративного правопорушення, пов'язаного з корупцією, буде і тоді, коли уповноважена особа, яка одержала подарунок під час проведення офіційних заходів, не передає його у місячний строк органу державної влади, місцевого самоврядування або іншій організації, де вона працює, в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України [7]. Вказаний Порядок установлює процедуру передачі особами, зазначеними у пунктах 1 і 2 ч. 1 ст. 3 Закону України «Про запобігання корупції», дарунків, отриманих ними як подарунки державі, Автономній Республіці Крим, територіальній громаді, державним або комунальним установам чи організаціям, у яких уповноважені особи працюють або які представляють. Уповноважена особа, яка отримала дарунок, зобов'язана передати його органу протягом місяця.

Водночас необхідно розуміти, що є ситуації, в яких подарунки хоча і мотивовані виконанням службовцем своїх обов'язків, але не виходять за межі закону. Йдеться про випадки, коли подарунок надається службовій особі органом виконавчої влади або органом місцевого самоврядування як відзнаки або заохочення за успіхи у професійній діяльності. Цілком зрозуміло, що такі подарунки не можуть надходити від приватних установ (компаній, банків, громадських організацій, фондів тощо) чи осіб.

Відповідно до ст. 24 Закону України «Про запобігання корупції», встановлені законом обмеження щодо одержання подарунків складаються із системи заборон і обов'язків, винятків із них, а також умов. Особи заборонено вимагати, просити, одержувати подарунки для себе чи близьких осіб від юридичних або фізичних осіб. Обов'язковою умовою тут є те, що ця дія повинна бути виконана у зв'язку зі здійсненням діяльності, пов'язаної з виконанням функцій держави або місцевого самоврядування [3]. Проте не заборонено одержувати подарунки

від держави Україна, Автономної Республіки Крим, інших держав, міжнародних організацій, територіальних громад.

Існує також декілька вимог, і вони полягають у такому. У разі отримання пропозиції неправомірної вигоди або подарунка, незважаючи на приватні інтереси, необхідно невідкладно відмовитися від пропозиції (це є безумовний обов'язок), ідентифікувати особу, яка зробила пропозицію, і залучити свідків (за можливості).

Наступною вимогою є письмове повідомлення про пропозицію безпосереднього керівника або керівника органу, підприємства, установи, організації, спеціально уповноважених суб'єктів у сфері протидії корупції (безумовний обов'язок).

Також у разі виявлення у своєму службовому приміщенні чи отримання майна, що може бути неправомірною вигодою, або подарунка особа повинна невідкладно письмово повідомити безпосереднього керівника або керівника органу, підприємства, установи, організації (безумовний обов'язок).

У разі одержання подарунка як подарунка державі, Автономній Республіці Крим, територіальній громаді, державному або комунальному підприємству, установі чи організації необхідно передати його відповідному органу, підприємству, установі чи організації (безумовний обов'язок).

Ці обмеження не поширюються на випадки, коли йдеться про: 1) подарунок, що відповідає загально визнаним уявленням про гостинність, а його вартість не перевищує: один прожитковий мінімум, встановлений на день прийняття подарунка – щодо одного подарунка; двох прожиткових мінімумів, встановлених для працездатної особи на 1 січня року, в якому прийнято подарунки – щодо сукупної вартості подарунків, отриманих від однієї особи (групи осіб) протягом року; 2) подарунок від близької особи; 3) загальнодоступні знижки на товари чи послуги; 4) загальнодоступні виграші, призи, премії, бонуси (ч. 4 ст. 24) [3].

За порушення встановлених Законом обмежень щодо одержання подарунків особа, зазначена у пунктах 1, 2 ч. 1 ст. 3 Закону України «Про запобігання корупції», може бути притягнута до відповідальності за ст. 172-5 Кодексу України про адміністративні правопорушення у разі вимагання, прохання, одержання подарунка для себе чи близьких осіб від підлеглої особи не у зв'язку зі здійсненням діяльності, пов'язаної з виконанням функцій держави або місцевого самоврядування [5]. Порушення встановлених законом обмежень щодо одержання подарунків – тягне за собою накладення штрафу від

ста до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з конфіскацією такого подарунка.

Та сама дія, вчинена особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за порушення, передбачене частиною першою цієї статті, – тягне за собою накладення штрафу від двохсот до чотирьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з конфіскацією такого дарунка (пожертви) та з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю строком на один рік.

У науково-практичному коментарі до Закону України «Про запобігання корупції» зазначено, що подарунком, що відповідає загально визнаним уявленням про гостинність, зазвичай є сувенір [8]. Його дарувальник вручає дійсно за власною волею, щоб зробити отримувачу приємне, часто у зв'язку з нагодою, подією, звичаєм чи святом. Але неправомірна вигода може бути надана й у формі, завальованій подарунком, проте це вже тягне за собою кримінальну, а не адміністративну відповідальність.

У тлумачному словнику гостинність визначається як готовність, бажання приймати гостей і пригощати їх [16]. Виходячи з юридичної природи гостинності (подарунок), вона взагалі не може вважатися послугою, наданою особі. Поєднаний з обмеженням дозвіл приймати певні подарунки, передбачений ч. 2 ст. 23 Закону, стосується виключно подарунків.

У ч. 2 ст. 23 Закону передбачено заборону одержання подарунка сукупною вартістю понад два прожиткових мінімуми протягом року як від однієї особи, так і від групи, які дарують разом або є дарувальниками. Це є належним запобіжником проти систематичного отримання подарунків відносно незначної вартості, навіть якщо вони відповідають загально визнаним уявленням про гостинність. На думку зарубіжних фахівців, дрібні «заохочувальні» виплати, подарунки, що надають регулярно для встановлення і підтримання «добрих стосунків», не належать до категорії платежів з метою одержання чи збереження бізнесу або інших неналежних переваг тощо і не кваліфікуються як підкуп.

Закон України «Про запобігання корупції» від 14 жовтня 2014 року № 1700-VII визначає правові та організаційні засади функціонування системи запобігання корупції в Україні, зміст та порядок застосування превентивних антикорупційних механізмів, правила щодо усунення наслідків корупційних правопорушень. Вказаним Законом України визначені спеціально уповноважені суб'єкти у сфері протидії корупції:

це органи прокуратури, Національної поліції, Національне антикорупційне бюро України, Національне агентство з питань запобігання корупції [3].

У разі виявлення ознак адміністративного правопорушення, пов'язаного з корупцією, спеціально уповноважені суб'єкти у сфері протидії корупції складають протокол про таке правопорушення.

Справи про правопорушення, передбачене ст. 172-5 Кодексу України про адміністративне правопорушення, розглядає суд, а протоколи про такі правопорушення мають право складати уповноважені особи Національного агентства з питань запобігання корупції, Національної поліції. Участь прокурора у розгляді такої справи судом (ст. 250 КУпАП) та присутність особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, є обов'язковими. Ст. 257 КУпАП встановлює, що протокол про вчинення адміністративного правопорушення, пов'язаного з корупцією, разом з іншими матеріалами у триденний строк з моменту його складення надсилається до місцевого загального суду за місцем вчинення адміністративного правопорушення, пов'язаного з корупцією. У разі вчинення адміністративного правопорушення, пов'язаного з корупцією, службовою особою, яка працює в апараті суду, протокол разом з іншими матеріалами надсилаються до суду вищої інстанції для визначення підсудності. Особа, яка склала протокол про вчинення адміністративного правопорушення, пов'язаного з корупцією, одночасно з надісланням його до суду надсилає органу державної влади, органу місцевого самоврядування, керівникові підприємства, установи чи організації, де працює особа, яка притягається до відповідальності, повідомлення про складення протоколу із зазначенням характеру вчиненого правопорушення та норми закону, яку порушено. Відповідно до ст. 277 КУпАП, справа про адміністративне правопорушення, пов'язане з корупцією, розглядається в 15-денний строк з дня одержання судом протоколу про адміністративне правопорушення та інших матеріалів справи [5]. Постанова суду про накладення адміністративного стягнення за правопорушення, пов'язане з корупцією, у триденний строк з дня набрання нею законної сили направляє відповідному органу державної влади, органу місцевого самоврядування, керівникові підприємства, установи чи організації, державному чи виборному органу, власнику юридичної особи або уповноваженому ним органу для вирішення

питання про притягнення особи до дисциплінарної відповідальності, усунення її згідно із законодавством від виконання функцій держави, якщо інше не передбачено законом, а також усунення причин та умов, що сприяли вчиненню цього правопорушення.

Законодавча та інституційна основи для вироблення та реалізації антикорупційної політики в Україні постійно перебувають в стані формування, є багато прогалин та колізій між відповідними законодавчими актами у сфері запобігання корупції. Для швидкого та всебічного вирішення цих питань необхідне подальше приведення вітчизняного законодавства у відповідність до міжнародних договорів України.

Відповідні обмеження, які зазначені у ст. 23 Закону України «Про запобігання корупції», закріплені і в низці міжнародних документів, які зобов'язалась виконувати наша держава.

Так, п. 5 ст. 8 Конвенції ООН встановлює обов'язок держав запроваджувати заходи й системи, які зобов'язують державних посадових осіб надавати відповідним органам декларації про суттєві дарунки або прибутки, у зв'язку з якими може виникнути конфлікт інтересів стосовно їхніх функцій як державних посадових осіб [12].

Комітет Міністрів Ради Європи 11 травня 2000 року ухвалив Рекомендацію № R(2000)10, згідно з якою урядам держав-членів рекомендовано ухвалювати національні кодекси поведінки посадовців на основі Типового кодексу поведінки посадовців органів державної влади та місцевого самоврядування, доданого до цієї Рекомендації. Типовий кодекс передбачає низку правил щодо запобігання конфлікту інтересів посадовців у тому числі щодо одержання подарунків [13].

Важливо зазначити, що Комітет Міністрів Ради Європи доручив Групі держав проти корупції (ГРЕКО) контролювати виконання цієї Рекомендації. Тому Україна має дотримуватись цих стандартів, адже, вступивши до ГРЕКО, взяла на себе відповідні зобов'язання.

Разом із тим варто наголосити, що необхідність запровадження аналогічних норм існує не лише тому, що Україна взяла на себе відповідні міжнародні зобов'язання. Світовий досвід вказує на те, що встановлення обмежень для публічних службовців у частині одержання ними подарунків, пов'язаних із виконанням публічних обов'язків, є одним зі способів запобігти можливому конфлікту інтересів. Без таких положень жодна із внутрішньодержавних

систем запобігання корупції не буде ефективною.

Крім того, це є важливим з огляду на необхідність забезпечення довіри населення до публічної адміністрації, впевненості у її неупередженості та справедливості. Звісно, такої довіри не може бути, якщо громадяни бачать, що посадовець отримує винагороду від тих чи інших осіб за вчинення чи утримання від вчинення певних дій на їхню користь.

Висновки

Таким чином, унормування порядку отримання подарунків та дотримання встановлених законом обмежень щодо їх отримання є одним із найважливіших запобіжних заходів у сфері попередження вчинення корупційних правопорушень та правопорушень, пов'язаних з корупцією.

Список використаних джерел:

1. Конституція України : Закон України від 28 червня 1996 р. *Відомості верховної Ради України*. 1996. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80> (дата звернення: 16.02.2020).
2. Про боротьбу з корупцією : Закон України від 05.10.1995 № 356/95-ВР. *Відомості верховної Ради України*. 1995. № 34. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/356/95-%D0%B2%D1%80> (дата звернення: 26.02.2020).
3. Про запобігання корупції : Закон України від 14.10.2014 № 1700-VII. *Відомості верховної Ради України*. 2014. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1700-18> (дата звернення: 16.02.2020).
4. Кримінальний Кодекс України : Закон України від 05.04.2001 № 2341-III. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14/ed20200116> (дата звернення: 26.02.2020).
5. Кодекс України про адміністративні правопорушення : Закон України від 07.12.1984 № 8073-X. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80731-10> (дата звернення: 26.02.2020).

6. Цивільний кодекс України : Закон України від 16.01.2003 № 435-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15/ed20060220> (дата звернення: 22.02.2020).

7. Про затвердження Порядку передачі дарунків, одержаних як подарунки державі, Автономній Республіці Крим, територіальній громаді, державним або комунальним установам чи організаціям : Постанова Кабінету Міністрів України від 16.11.2011 № 1195. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1195-2011-%D0%BF> (дата звернення: 22.02.2020).

8. Науково-практичний коментар до Закону України «Про запобігання корупції» / наук. ред. Хавронюк М.І. Київ : Ваіте, 2018. 472 с.

9. Про невідкладні заходи по зміцненню законності та правопорядку в республіці : Постанова Верховної Ради Української РСР від 29.11.1990 № 504-XII. *Відомості Верховної Ради Української РСР*. 1990. № 51. С. 647.

10. Договір про дружбу, співробітництво і взаємодопомогу між Україною та Республікою Грузія : Постанова Верховної Ради України від 24.02.1994 № 4021-12. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/268_005 (дата звернення: 24.02.2020).

11. Резолюція «Практичні заходи боротьби з корупцією»: підготовлена секретаріатом 8 Конгресу ООН по попередженню злочинності і ставлення до правопорушників (Гавана, серпень-вересень 1990 р.). *Міжнародні правові акти та законодавство окремих країн про корупцію* / упоряд. М.І. Камлик та інші. Київ : Школяр, 1999. 480 с.

12. Конвенція Організації Об'єднаних Націй проти корупції від 31.10.2003 : ратифікована 18.10.2006. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_c16 (дата звернення: 22.02.2020).

13. Європейський кодекс поведінки для всіх осіб, які залучені до місцевого та регіонального врядування. URL: <https://tm.coe.int/168071b2e5> (дата звернення: 22.02.2020).

14. Гвоздецький В.Д. Витоки та розвиток корупції в Україні. *Наука і правоохорона*. 2011. № 1. С. 45–53.

15. Кирпичников А.И. Взятка и коррупция в России. Санкт-Петербург : Альфа, 1997. С. 27.

16. Словник української мови : в 11 томах. Том 2. Київ : Наукова думка, 1971. С. 143.

The research methodology is to reduce the performance of the data submitted as one of these businesses that support corruption and persist with the offense of corruption. Emphasizing the unreliability of a significant problem with corruption and corruption is crucial, as is the case with jurisprudence, as in other fields of science, such as economics, sociology, psychology and philosophy. It is outlined that the legislative and scientific frameworks for the production and manufacture of anti-corruption products in Ukraine need to be reviewed in the state, there are many loopholes and collective laws, which are contained in the legislation, and they are used in corruption. For quick and useful use, it is necessary to consider additional proposals for compliance with the international treaties of Ukraine. Finding out that they have a known job title are submissions that they offer as a contract for business employees (inaction), or trying to resolve for the benefit of the donor or third parties, or by proposing a pre-promised issue of a civil servant for real (inaction) or making decisions for the benefit of the giver or third parties. Determined to be an administrative offense open to corruption, which is located at the time when it is ordered by the person making the submission during the official service, does not pass it on to the authority, local government, or

other organizations where it is working, finally, having established the Cabinet of the Ministry of Ukraine. Proved to be different from the security, corruption and corruption offenses is a reduction in the receipt of proposals. This project is quite effective, as it offers certain boundaries, you seek to comply with the current legislation of Ukraine. A proper analysis has been made that has made data submitted and complied with the applicable laws when they remain found, when they are in a variety of workplaces, when they are on alert for violations of offenses and corruption offenses.

Key words: functions of the state, material values, composition of administrative offense, local self-government.

